

[Energiministeren]

Jeg har altså ikke kunnet gå i detaljer, men jeg håber, at jeg med mine bemærkninger her har sagt i hvert fald så meget, at der er baggrund for en fortsat videre drøftelse af tingene i udvalgsarbejdet. Som sagt ligger der ikke i det forhold, at der ikke er et eneste af forslagene, som regeringen kan gå ind for vedtagelse af, nogen afvisning af det, man gerne vil, men rent faktisk er der altså tale om en slags sidekommentar til ting, der allerede er i gang.

Birte Weiss (S):

Alle ansvarlige politikere er bekymrede for energiforsyningen på længere sigt. Frygten for, at vi på et tidspunkt kommer til at mangle strøm, er en faktor i den danske energidebat, som jeg ikke tror man skal undervurdere. Frygten for, at industrien en dag kommer til at sætte maskineriet på et lavere omdrejningstal, er i hvert fald for dele af befolkningen noget, der spiller en meget stor rolle – også ved vurderingerne af, hvilke energikilder vi skal benytte, og hvilke nye vi bør tage i anvendelse.

Uanset hvordan man bedømmer realiteterne i denne frygt, er der grund til at hilse alle seriøse forsøg på at nedsætte strømforbruget eller udvikle supplerende energikilder velkommen.

Vi vil i socialdemokratiet gerne kvittere for SFs energipakke med en understregning af, at selv om de enkelte forslag næppe er realisable lige præcis i den form, hvori de er foreslået, så ser vi med meget stor sympati på intentionerne.

Vi mener også, at flere af forslagene er velegnede til videre overvejelse. Energiministeren har netop været inde på dem hver for sig detaljeret. Ikke mindst mener vi at de er velegnede til debatoplæg baseret på den kendsgerning, at uanset valget af kommende energikilder bliver vi under alle omstændigheder nødt til at skære energiforbruget ned i de kommende år. Energibesparelser er, sådan som vi ser det, et mål i sig selv, ikke blot for samfundsøkonomien, men også ud fra en privatøkonomisk synsvinkel.

Det er også vor opfattelse, at denne holdning her på det seneste for alvor er ved at vinde frem i befolkningen. Ganske vist har vi endnu ikke nået de sparemål, som vi satte os i midten af 1970'erne i forbindelse med ener-

gikrisen, konkretiseret i energiplanen fra 1976. Den seneste tids olieprisstigninger har efter min opfattelse i hvert fald illustreret problemernes alvor for den brede befolkning, sådan at den enkelte nu også tager disse problemer til sig. Vi har f. eks. oplevet en helt overvældende stor interesse for eller et overvældende stort pres på de midler, der sidste år blev sat af til privates investering i alternative varmforsyninger. Allerede nu er de midler, der er afsat for 1980, brugt op, og det viser for os en voksende folkelig forståelse for, at det under alle omstændigheder er nødvendigt at spare på den dyre energi.

Vi finder det i øvrigt rimeligt, at der også i nedskæringsstider gøres forsøg på at skaffe nogle flere penge til at dæmpe det private energiforbrug, bl. a. fordi det på længere sigt er til gavn for samfundsøkonomien.

Det har været ret karakteristisk for de hidtidige forsøg på at dæmpe energiforbruget, at de har bygget på frivillighed – bortset fra den periode, hvor vi havde en akut oliemangel – og om det vil jeg godt sige i hvert fald to ting.

Der er for det første ingen tvivl om, at disse besparelser, som på det sidste af privatøkonomiske grunde er blevet mere og mere oplagte for den enkelte, i fremtiden må suppleres med nogle egentlige krav.

For det andet er jeg derfor glad for, at energiministeren for et øjeblik siden sagde, at man i energiministeriet allerede nu er i gang med arbejdet på alle relevante områder, der er nævnt her. Jeg går ud fra, at dette arbejde vil føre til løbende udspil over for folketinget og udspil over for amter og kommuner. En lang række energibesparende foranstaltninger kræver nemlig egentlig ikke nogen ny lovgivning, men de kræver en ny indstilling.

Jeg tror, det er vigtigt, at det offentlige selv går foran, f. eks. når det gælder bygningsisolering. I øvrigt ser vi med forventning frem til afslutningen – jeg håber, det bliver en hurtig afslutning – af de forundersøgelser, som boligministeren har sat i gang med henblik på at indføre en slags varmesyn, der skal sikre, at alle bygninger er i en forsvarelig varmeøkonomisk stand.

Energiministeren har ret detaljeret kommenteret de enkelte forslag, så det skal jeg afstå fra at gøre, men henvise til det, som netop er blevet sagt.